

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců JUDr. Davida Rause, Ph.D., a Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D., v právní věci

žalobce: J. K.
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Zdeňkem Kratochvílem
sídlem Královský vršek 25, Jihlava

proti
žalovanému: Státní pozemkový úřad
sídlem Husinecká 11a, Praha 3

za účasti: 1. AGRO – Měřín, a. s.
sídlem Zarybník 516, Měřín
zastoupena advokátem JUDr. Milošem Jirmanem
sídlem Nádražní 21, Žďár nad Sázavou

2. Agrovysočina, a. s.
sídlem Zarybník 516, Měřín
zastoupena advokátem JUDr. Milošem Jirmanem
sídlem Nádražní 21, Žďár nad Sázavou

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 7. 2020, č. j. SPU 473967/2019,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.
- IV. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Shrnutí podstaty věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 7. 2020, č. j. SPU 473967/2019, kterým bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Krajského pozemkového úřadu pro Kraj Vysočina, pobočka Žďár nad Sázavou, ze dne 2. 9. 2019, č. j. SPU 116496/2019. Tímto rozhodnutím byl schválen návrh komplexních pozemkových úprav v k. ú. P. a na částech k. ú. P. u O., H. R. a K. u J. podle zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úradech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku.

II. Shrnutí procesního postoje žalobce

2. Žalobce namítá, že pozemkový úřad zcela pominul jeho námitky. Nebylo na ně reagováno a nebyly ani zapracovány do nového uspořádání pozemků. Ani žalovaný se s námitkami žalobce řádně nevypořádal. V podané replice žalobce upřesňuje, že jeho námitky sice byly projednány, nicméně pouze formálně. Správní orgány se nezabývaly jejich podstatou. Žalobce dále poukazuje na to, že žalovaný vytýká pozemkovému úřadu řadu nedostatků, tyto však následně bagatelizuje a přechází.
3. Žalobce se domnívá, že samotná výše procentuální kvóty nevypovídá nic o tom, zda je naplněno kritérium veřejného zájmu. Není tak podstatné, že procentuální kvóta formálně splňuje ustanovení zákona. V posuzované věci lze rozdělit vlastníky 71 % výměry dotčených pozemků, kteří s návrhem souhlasili, na dvě skupiny. Na (úzkou) skupinu vlastníků, v jejichž zájmu byly pozemkové úpravy učiněny, a na skupinu vlastníků, u kterých nedochází téměř k žádným změnám. Druhou skupinu představují pronajímatelé půdy, pro které je důležitá pouze výměra. Půdu reálně nevyužívají. Naopak žalobce a osoby zúčastněné na řízení jsou jedni z mála, kteří na dotčených pozemcích vykonávají zemědělskou činnost. Jejich zájmy byly však zcela přehlíženy. V tomto ohledu tak žalobce namítá, že pozemkovými úpravami nedochází k vytvoření podmínek pro racionální hospodaření vlastníků půdy ve smyslu § 2 zákona o pozemkových úpravách, až na drobné výjimky vůbec nedochází ke scelování pozemků. Žalobce v rámci pozemkových úprav nabyl téměř totožné pozemky, nicméně s různými typy drobných úprav a omezení, které ve svém souhrnu jeho hospodaření ztěžují. Dle žalobce tak kritérium veřejného zájmu v Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

posuzované věci zcela jistě naplněno není. Nadto nebyla v celém správním řízení respektována ústavní ochrana vlastnického práva.

4. Žalobce dále namítá zneužití veřejné moci k soukromým účelům, přičemž má za to, že v posuzované věci došlo ke střetu zájmů. Ten spatřuje v tom, že tehdejší starosta obce Pavlínov byl členem (a také předsedou) sboru zástupců a zároveň některé z dotčených pozemků byly v jeho vlastnictví či ve vlastnictví jemu blízkých osob, např. Ing. F. J., který je ředitelem pobočky pozemkového úřadu. Dále žalobce poukazuje na to, že J. J. a L. J. před zahájením pozemkových úprav neoprávněně oznámili katastrálnímu úřadu změnu druhu pozemku, aby si vylepšili výchozí situaci pro pozemkové úpravy. Nicméně na tuto protiprávnost se následně přišlo a katastrální úřad situaci napravil. Žalobce dodává, že z původního návrhu zcela zřejmě vyplývá, že pozemkové úpravy měly jediný cíl, a to sjednotit pozemky uvedených osob.
5. Následně žalobce vymezuje jednotlivé námitky vůči navrženému řešení jednotlivých pozemků (které očísloval od 1 do 12). Žalobce s daným řešením nesouhlasil a požadoval jeho změnu. Jeho požadavkům však nebylo vyhověno. Jednalo se např. o požadavek na změnu tvaru a výměry pozemku, na připojení pozemku k jinému půdnímu bloku, na zachování původního druhu pozemku či na zajištění přístupu k pozemku. Žalobce uzavírá, že jediné spravedlivé uspořádání vlastnických vztahů je ponechat vlastnické vztahy tak, jak byly před pozemkovými úpravami.
6. Ze shora uvedených důvodů žalobce navrhuje, aby zdejší soud napadené i jemu předcházející rozhodnutí zrušil. Na svém procesním postoji setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.
7. Procesní postoj žalobce podpořily u jednání i obě osoby na řízení zúčastněné.

III. Shrnutí procesního postoje žalovaného

8. Žalovaný poukazuje na pasáž napadeného rozhodnutí, ve které se se všemi odvolacími námitkami žalobce řádně vypořádal. V této pasáži žalovaný rovněž reagoval na námitku, že pozemkový úřad na námitky žalobce vůbec nereagoval a ani je nezpracoval do nového uspořádání pozemků. Dle žalovaného byly námitky pozemkovým úřadem řádně projednány. Projednání námitek ovšem neznamená, že jim musí být vyhověno. Dále žalovaný uvádí, že vytknutí formálních vad a nedostatků je součástí vyjádření právního názoru odvolacího orgánu. To však nutně neznamená, že rozhodnutí prvostupňového orgánu je nezákonné. K námitce nenaplnění veřejného zájmu odkazuje žalovaný na judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), přičemž v posuzované věci bylo postupováno zcela v souladu s příslušnými ustanoveními zákona o pozemkových úpravách. Namítaný střet zájmů nebyl dle žalovaného prokázán. Je běžné, že starosta obce je členem sboru zástupců. Ostatně to, že členem sboru zástupců je mj. zástupce obce, stanovuje § 5 odst. 6 zákona o pozemkových úpravách. Co se týče Ing. F. J., ten vstoupil do řízení jako účastník řízení. To, že je vedoucím jedné z poboček pozemkového úřadu, není podstatné. Žalovaný nesouhlasí s tvrzením žalobce, že ke scelování pozemků vůbec nedochází. Poukazuje na počet „vstupujících“ a „vystupujících“ parcel. V případě žalobce nemohlo být naplněno větší scelení pozemků z důvodu osobních sporů žalobce s některými dalšími účastníky řízení. Žalovaný uzavírá, že na výsledek řízení o pozemkových úpravách je třeba nahlížet jako na projev vůle většinové skupiny vlastníků.

9. Žalovaný navrhuje, aby zdejší soud žalobu zamítl. Žalovaný na svém procesním postoji setrval během celého řízení před zdejším soudem.

IV. Posouzení věci

10. Žaloba byla podána včas (§ 72 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního /dále jen „s. ř. s.“/), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).
11. Zdejší soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
12. Podle § 2 zákona o pozemkových úpravách se pozemkovými úpravami ve veřejném zájmu prostorově a funkčně uspořádávají pozemky, scelují se nebo dělí a zabezpečuje se jimi přístupnost a využití pozemků a vyrovnání jejich hranic tak, aby se vytvořily podmínky pro racionální hospodaření vlastníků půdy. V těchto souvislostech původní pozemky zanikají a zároveň se vytvářejí pozemky nové, k nimž se uspořádávají vlastnická práva a s nimi související věcná břemena v rozsahu rozhodnutí podle § 11 odst. 8 zákona o pozemkových úpravách. Současně je cílem pozemkových úprav zajištění podmínek pro zlepšení kvality života ve venkovských oblastech včetně napomáhání diverzifikace hospodářské činnosti a zlepšování konkurenceschopnosti zemědělství, zlepšení životního prostředí, ochranu a zúrodnění půdního fondu, lesní hospodářství a vodní hospodářství zejména v oblasti snižování nepříznivých účinků povodní a sucha, řešení odtokových poměrů v krajině a zvýšení ekologické stability krajiny. Výsledky pozemkových úprav slouží pro obnovu katastrálního operátu a jako neopomenutelný podklad pro územní plánování.
13. Podle § 6 odst. 3 zákona o pozemkových úpravách pozemkový úřad zahájí řízení o pozemkových úpravách vždy, pokud se pro to vysloví vlastníci pozemků nadpoloviční výměry zemědělské půdy v dotčeném katastrálním území.
14. Podle § 5 odst. 6 zákona o pozemkových úpravách členství ve sboru nesmí být odmítnuto vlastníkov, jehož pozemky zahrnují alespoň 10 % z výměry pozemků, na kterých budou prováděny pozemkové úpravy, pokud o to požádá nejpozději v den konání volby sboru. Dalším nevoleným členem sboru je vedoucí pozemkového úřadu nebo jím pověřený pracovník pozemkového úřadu a zástupce obce. Sbor zvolí ze svého středu předsedu, který svolává schůze sboru a řídí jejich jednání.
15. Podle § 10 odst. 1 zákona o pozemkových úpravách vlastníkům pozemků navrhne pozemkový úřad nové pozemky tak, aby odpovídaly jejich původním pozemkům přiměřeně cenou, výměrou, vzdáleností a podle možností i druhem pozemku. Porovnání ceny, výměry a vzdálenosti navrhovaných pozemků s původními pozemky se provádí za všechny pozemky vlastníka řešené v pozemkových úpravách (§ 2) vždy samostatně po jednotlivých listech vlastnictví.
16. Podle § 10 odst. 2 věty první zákona o pozemkových úpravách cena je přiměřená, pokud není ve srovnání s původní cenou vyšší nebo nižší o více než 4 %.
17. Podle § 10 odst. 3 zákona o pozemkových úpravách nově navrhované pozemky jsou v přiměřené výměře, pokud rozdíl výměry původních a navrhovaných pozemků nepřesahuje 10 % výměry původních pozemků.

18. Podle § 10 odst. 4 věty první zákona o pozemkových úpravách nově navrhované pozemky jsou v přiměřené vzdálenosti, pokud rozdíl ve vzdálenosti původních a navrhovaných pozemků není vyšší nebo nižší než 20 %.
19. Podle § 11 odst. 4 věty první zákona o pozemkových úpravách pozemkový úřad rozhodne o schválení návrhu pozemkových úprav tehdy, pokud s ním souhlasí vlastníci alespoň 60 % výměry pozemků, které jsou řešeny ve smyslu ustanovení § 2 v pozemkových úpravách.
20. Zdejší soud souhlasí se žalobcem, že žalovaný v napadeném rozhodnutí vytýká pozemkovému úřadu řadu vad. Nicméně žalobce již neuvádí, která z těchto vytýkaných vad a jak zasáhla do jeho práv. Vytýkané vady nemají žádnou spojitost s odvolacími, resp. žalobními námitkami. Po prostudování spisového materiálu zdejší soud musí konstatovat, že povaha vytýkaných vad není taková, aby mohla do práv žalobce zasáhnout, resp. aby způsobila nezákonnost prvostupňového rozhodnutí. Převážně se jedná o vady formálního charakteru. Jak správně uvedl žalovaný, ne každá vada rozhodnutí způsobuje jeho nezákonnost. Rovněž se zdejší soud neztotožnil s tím, že by došlo k pouhému formálnímu vypořádání námitek. Z napadeného rozhodnutí je zcela zřejmé, proč žalobcovým námitkám nelze vyhovět. Na vypořádání námitek tak zdejší soud v podrobnostech odkazuje (str. 10 – 16 napadeného rozhodnutí). Žalobce v žalobě na argumentaci žalovaného v zásadě nereaguje a pouze opakuje odvolací námitky.
21. Ani námitka střetu zájmů není dle zdejšího soudu důvodná. Podle § 5 odst. 6 zákona o pozemkových úpravách je jedním ze členů sboru zástupců zástupce obce. Je pak zcela logické, že tuto pozici může zaujmout i starosta obce. Sbor zástupců si ze svého středu zvolí předsedu. Zákon v tomto ohledu nestanovuje žádné omezení, tj. nestanovuje, kdo může či nemůže být zvolen předsedou. S funkcí předsedy sboru se kromě toho, že předseda svolává schůze sboru a řídí jejich jednání, žádné další „výhody“ nepojí. V posuzované věci měl sbor zástupců 9 členů, přičemž jedním ze členů byl i žalobce. Logikou argumentace žalobce by tak i on byl ve střetu zájmů, neboť vlastní v řešeném území pozemky. Takové argumentaci však zdejší soud nemůže dát za pravdu, neboť by byla v rozporu se smyslem zákona; viz věta první § 5 odst. 6 zákona o pozemkových úpravách. Skutečnost, že starosta obce je členem a zároveň předsedou sboru zástupců a vlastní v řešeném území pozemky, tak střet zájmů nezakládá.
22. Žalobce dále poukázal na skutečnost, že blízkou osobou starosty obce je Ing. F. J., který je zaměstnaný v organizační struktuře žalovaného. Žalobce nicméně opět neuvádí, jakým způsobem mělo ke střetu zájmu dojít, resp. v jakém ohledu se měl střet zájmů projevit. Jak správně uvedl žalovaný, Ing. F. J. vstoupil do řízení jako účastník (vlastník pozemků) a není podstatné, jaké zaměstnání vykonává. K tvrzení, že došlo před zahájením pozemkových úprav k nezákonné změně druhu pozemku, žalobce rovněž dodává, že tuto nezákonnost následně napravit katastrální úřad. Není tak zřejmé, jaké důsledky by měl zdejší soud z této skutečnosti vyvodit. Zdejší soud tak uzavírá, že žalobce v rámci namítaného střetu zájmů poukazuje na skutečnosti, které jsou sice pravdivé, avšak není zřejmé, jak na základě těchto skutečností mohlo býtasaženo do žalobcových práv.
23. Stěžejním žalobním bodem je nenaplnění kritéria veřejného zájmu ve smyslu § 2 zákona o pozemkových úpravách. Žalobce má za to, že se nelze spokojit pouze s tím, že s návrhem souhlasila dle zákona potřebná většina vlastníků. Dle žalobce nedochází k vytvoření podmínek pro racionální hospodaření vlastníků půdy. Žalobce má za to, že v rámci pozemkových úprav nabyl téměř totožné pozemky, nicméně s různými typy drobných

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

úprav a omezení, které ve svém souhrnu jeho hospodaření ztěžují. Žalobce rovněž vymezuje konkrétní námitky vůči řešení jednotlivých pozemků.

24. Zdejší soud předně považuje za vhodné připomenout východiska, kterými se správní soudy musí při přezkumu zákonnosti rozhodnutí o schválení komplexních pozemkových úprav řídit. Tato východiska vymezuje početná a vnitřně jednotná judikatura NSS.
25. Jak vyslovil NSS v rozhodnutí ze dne 27. května 2009, č. j. 4 As 72/2006 – 93: „[o]bdobně i z vlastního procesu schvalování návrhu pozemkových úprav plyne, že podle § 11 odst. 4 je rozhodující souhlas s navrženými pozemkovými úpravami vlastníky, kteří představují tři čtvrtiny výměry půdy řešené pozemkovými úpravami [dle aktuální právní úpravy 60 % výměry půdy, pozn. zdejšího soudu]. V tomto případě však nezbývá vlastníkům v menšině než provedení pozemkových úprav respektovat. To jednak proto, že souhlas dali vlastníci představující požadovanou většinu výměry zahrnutých pozemků, ale jednak také s ohledem na veřejný zájem na provedení pozemkových úprav. Především však také proto, že by podle požadavků přiměřenosti, vyjádřených v § 10 zákona o pozemkových úpravách neměli být zasaženi na svých právech podstatným způsobem, neboť i k jejich prospěchu byly pozemkové úpravy plánovány a provedeny. I těmto vlastníkům má realizace pozemkových úprav přinést užitek, byť se sami mohou cítit poškozeni a znevýhodněni. Podmínky k racionálnímu hospodaření je třeba též posuzovat nejen z hlediska jednotlivých vlastníků, ale též vzhledem k celku a ke všem vlastníkům. Nelze je posuzovat zcela jednotlivě a individuálně; celková možnost racionálnějšího hospodaření, i s ohledem na zmíněný veřejný zájem, musí být zlepšena ve srovnání s předchozím stavem“. Obdobně též např. rozhodnutí NSS ze dne 6. prosince 2011, č. j. 1 As 96/2011 – 143, ze kterého vyplývá, že: „[s]chválení návrhu pozemkové úpravy představuje zásah do vlastnického práva těch vlastníků pozemků, kteří s návrhem nesouhlasí. Podmínka přiměřenosti zásahu do vlastnického práva je splněna tehdy, jestliže nové pozemky navržené do vlastnictví těch vlastníků splňují kritéria stanovení v § 10 zákona o pozemkových úpravách“. K tomu též rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 17. dubna 2019, č. j. 30 A 49/2017 – 95: „[v]této souvislosti nutno také poznamenat, že není úkolem krajského soudu hodnotit vhodnost zvoleného řešení. Správní soudy totiž přezkouvávají toliko zákonnost rozhodnutí o schválení návrhu komplexní pozemkové úpravy, nemohou se však zabývat tím, zda bylo racionální navrhnout danou cestu ve schválené podobě“.
26. Zjednodušeně řečeno, předmětem přezkumu rozhodnutí o pozemkových úpravách může být pouze posouzení, zda byl výsledek uspořádání pozemků v dotčeném území dosažen postupem stanoveným zákonem a zda ve vztahu k jednotlivým vlastníkům byla dodržena zákonná kritéria vyjádřená v § 10 zákona o pozemkových úpravách. Nesouhlas některých vlastníků nepodložený konkrétním porušením zákonných požadavků nezpůsobuje nezákonnost napadeného rozhodnutí a nemůže vést k jeho zrušení správním soudem.
27. Zlehčování souhlasu vlastníků (jak žalobce činí) tak není na místě, neboť se jedná o stěžejní náležitost pro vydání rozhodnutí o pozemkových úpravách. Splnění této náležitosti stanovené v § 11 odst. 4 zákona o pozemkových úpravách žalobce očividně nerozporuje. Rovněž nerozporuje přiměřenost ceny, výměry ani vzdálenosti původních a navrhovaných pozemků ve smyslu § 10 zákona o pozemkových úpravách. Ostatně ze spisového materiálu vyplývá, že uvedené podmínky byly v posuzované věci splněny. Návrh odsouhlasili vlastníci 71,6 % výměry dotčených pozemků. Rozdíl mezi původním a navrhovaným stavem pozemků žalobce činí 0 % ve výměře, + 1,56 % v ceně a – 0,29 % ve vzdálenosti.

Zdejší soud neshledal, že by byl upřednostněn soukromý zájem nad zájmem veřejným, jak obecně namítal žalobce.

28. Nicméně v rámci námitek vůči konkrétnímu řešení jednotlivých pozemků žalobce u námitek v žalobě označených čísly 3, 4, 9 a 10 brojí proti tomu, že došlo ke změně druhu pozemku (z orné půdy na trvalý travní porost). Podle § 10 zákona o pozemkových úpravách pozemkový úřad navrhne nové pozemky mj. tak, aby odpovídaly podle možností i druhem pozemku.
29. Z § 10 zákona o pozemkových úpravách tak vyplývá, že zatímco přiměřenost ceny, výměry a vzdálenosti původních a navrhovaných pozemků (stanovená konkrétními procenty) je v zásadě nepřekročitelnou podmínkou (mimo výjimky dle odst. 5 a 6 daného ustanovení), ze spojení „podle možností“ je zřejmé, že navrhovaný pozemek nemusí vždy svým druhem odpovídat tomu původnímu. Ve své podstatě však žalobce danými námitkami brojí proti plánu společných zařízení, resp. protierozním opatřením ve smyslu § 9 odst. 8 písm. b) zákona o pozemkových úpravách.
30. Plán společných zařízení předkládá pozemkový úřad jednak k uplatnění stanovisek dotčeným orgánům státní správy, jednak je povinen s ním před předložením zastupitelstvu obce seznámit sbor zástupců nebo vlastníky, není-li sbor zvolen. Následně plán společných zařízení schválí (či neschválí) zastupitelstvo obce.
31. V případě jeho schválení je plán společných zařízení pro další průběh pozemkových úprav závazný a musí být respektován. To se projevilo i ve znění § 17 odst. 1 vyhlášky Ministerstva zemědělství č. 13/2014 Sb., o postupu při provádění pozemkových úprav a náležitostech návrhu pozemkových úprav, podle něhož při zpracování návrhu nového uspořádání pozemků se nepřihlíží k takovým požadavkům, které jsou v rozporu s projednaným plánem společných zařízení a stanoveným způsobem využití území.
32. Obsah plánu společných zařízení v tom směru, zda je umístění toho kterého společného zařízení potřebné či zda by nemohlo být provedeno jinak, proto nemůže být předmětem přezkumu správního soudu. Tím by totiž zcela nepřípustným způsobem zasahoval do působnosti zastupitelstva obce. Jeho úkolem je přezkoumat, pokud to žaloba namítá, zda k jeho přijetí došlo v souladu se zákonem. To však žalobce nenamítá. Z uvedených důvodů se tak zdejší soud námitkami žalobce nemohl zabývat.
33. Ani v tomto ohledu tak zdejší soud neshledal porušení § 10 zákona o pozemkových úpravách. Za těchto podmínek tak obecná námitka žalobce, která se týká údajného nenaplnění podmínek pro racionální hospodaření (nedochází ke scelování půdy), a námitek označených čísly 1, 2, 5, 6, 7, 11 a 12 (vhodnost řešení konkrétních pozemků) nemohou být shledány důvodnými, neboť požadavek na racionální uspořádání pozemků umožňující jejich hospodárné využití území byl naplněn odsouhlasením návrhu pozemkových úprav vlastníky stanoveného podílu plochy pozemků vstupujících do pozemkových úprav. K obecné námitce zásahu do vlastnického práva žalobce lze zopakovat, že podmínka přiměřenosti zásahu do vlastnického práva je splněna tehdy, jestliže nové pozemky navržené do vlastnictví vlastníků, kteří s návrhem nesouhlasí, splňují kritéria v § 10 zákona o pozemkových úpravách.
34. U námitky označené číslem 8 žalobce namítá, že u daného pozemku není splněna podmínka bezproblémového přístupu k obhospodařování trvalé travní plochy, pokud

bude mít na sousedním pozemku zasetou zemědělskou plodinu. Dle žalobce je takové řešení v rozporu s § 2 zákona o pozemkových úpravách.

35. Zdejší soud se však ztotožňuje se žalovaným, že pojem „zabezpečení přístupnosti pozemku“ nelze vykládat tak, že by ke každému jednotlivému pozemku měla vést samostatná přístupová cesta. Jak navíc z námitky žalobce vyplývá, daný pozemek je přístupný přes vedlejší pozemek, který je rovněž ve vlastnictví žalobce.
36. Zdejší soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným a nad rámec těchto uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti; žalobu tak jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

V. Náklady řízení

37. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 a 5 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení, to by náleželo procesně úspěšnému účastníkovi – žalovanému. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému v souvislosti s řízením vznikly náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti, a proto mu náhrada nákladů řízení nebyla přiznána. Osoby na řízení zúčastněné nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť jim soud neuložil žádnou povinnost, v souvislosti s jejímž plněním by jim jakékoli náklady vznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 23.9.2022

Petr Šebek v.r.
předseda senátu